

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ขึ้นในจังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดตาก จังหวัดนครนายก

จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดพิจิตร จังหวัดมหาสารคาม

จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดยโสธร และจังหวัดระนอง

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดตาก จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดพิจิตร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดยโสธร และจังหวัดระนอง และกำหนดเขตอำนาจของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗

มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดตาก จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดพิจิตร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดยโสธร และจังหวัดระนอง พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดชัยนาท เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยนาท” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดชัยนาท และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดชุมพร เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชุมพร” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดชุมพร และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดตาก เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดตาก” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดตาก และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดนครนายก เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครนายก” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดนครนายก และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๗ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดปราจีนบุรี เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปราจีนบุรี” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดปราจีนบุรี และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๘ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดพะเยา เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพะเยา” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดพะเยา และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดพังงา เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดพังงา และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๐ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดพิจิตร เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพิจิตร” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดพิจิตร และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๑ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดมหาสารคาม เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดมหาสารคาม” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดมหาสารคาม และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๒ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดแม่ฮ่องสอน” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดแม่ฮ่องสอน และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดยโสธร เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดยโสธร” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดยโสธร และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดระนอง เรียกว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดระนอง” โดยให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดระนอง และให้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๕๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้ศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนืออำเภอที่เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดในกรณีที่ไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัวในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติและในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด สมควรจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดตาก จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดพิจิตร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดยโสธร และจังหวัดระนอง และกำหนดเขตอำนาจของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า การจัดตั้งสถานพินิจและการกำหนดเขตอำนาจของสถานพินิจให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้